

РЕШЕНИЕ

№ 4959

гр. София, 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4826** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 2075282 от 23.03.2021г., постановено по НАХД № 15688/2020г. на СРС, НО, 19- ти състав е потвърдено Наказателно постановление № 506/30.10.2020г., издадено от директора на Регионална дирекция на горите – С., с което на И. Н. С. е наложено административно наказание глоба на основание чл. 257, ал.1, т.2 от Закона за горите, в размер на 300 лв. за извършено нарушение по чл.257, ал.1, пр.2, т.2, пр.3, във вр. с чл.108, ал.1, т.4 от ЗГ, във вр. с чл.52, ал.1, т.1 от Наредба № 8/05.08.2011г. за сечите в горите.

Срещу решението е подадена касационна жалба от И. Н. С., с оплаквания, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Позволителното за сеч е издадено въз основа на одобрената горско – стопанска програма. Твърди се, че в АУАН липсва пълно и точно описание на нарушението, времето и мястото на извършване, обстоятелствата при които е било извършено, и законовите разпоредби, които са били нарушени.“

Касаторът С. в проведеното публично заседание по делото се явява лично, поддържа касационната жалба и моли да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба – Регионална дирекция по горите /Р./, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. Х. в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. В постъпила писмена защита до съда излага подробни съображения по изложената теза. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е приел следната фактическа обстановка: че инж. И. Н. С. в качеството си на лице по чл.108, ал.1, т.4 от ЗГ, издал позволително за сеч № 00507716/05.07.2019г. за частен имот с кадастрален № 240040 на територията на [община], отдел 121, подотдел „ч1“, землище [населено място] в полза на Ц. Х., представител на И. Г. Г.. При извършена проверка от служители на Р. – С. било установено, че жалбоподателят е издал позволително за сеч, което не съответства на утвърдената със Заповед № Г. 403/17.06.2015г. на ТП ДСГ Б. горскостопанска програма. В хода на проверката било установено, че на 03.08.2015 г. било издадено предходно позволително за сеч № 0257112, на същото основание и върху цялата площ на същия имот, вследствие на което бил придобит целия предвиден обем за добив. За резултатите от проверката е изготвен доклад № РДГ14-5046 от 08.06.2020г. от инж. В.. Издаден бил акт за установяване на административно нарушение № от 02.03.2017г., а въз основа на него процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни по смисъла на закона лица, съдържат необходимите реквизити. Приел е, че е установено по безспорен начин нарушението на чл.257, ал.1, пр.2, т.2, пр.3, във вр. с чл.108, ал.1, т.4 от ЗГ, във вр. с чл.52, ал.1, т.1 от Наредба № 8/05.08.2011г. за сечите в горите.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В нормата на чл. 257, ал. 1, т. 1 от ЗГ е предвидено административно наказание за

лице, упражняващо лесовъдска практика, което не изпълни или несвоевременно изпълни задължения или контролни правомощия, възложени му по ЗГ, подзаконовите актове по прилагането му, както и решения и предписания основани на тях глоба в размер от 300 до 5000 лв. Пред касационната инстанция е представена и приета Заповед № 403 от 17.06.2015г. издадена от директора на Р. – С., с която е утвърдена горско – стопанската програма за имот с идентификатор № 240040 в землището на [населено място], [община], съгласно който за стопанисване на територията е предвидена „постепенно – котловинна“ сеч. Представените писмени доказателства кореспондират на установената фактическа обстановка и правните изводи на СРС, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 52, ал.1, т.1 от Наредба № 8 от 05.08.2011г. за сечите в горите, съгласно който промяната на вида на сечта се извършва с изготвяне и одобряване на план-извлечение, в случай че се промени насоката на стопанисване. Предложението за промяна на предвидената насока на стопанисване се подава до съответната регионална дирекция по горите, придружено с попълнено план-извлечение по образец, утвърден от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.6 интензивността на сечта е до 30 на сто при всяка лесовъдска намеса. Възобновителният период на постепенно-котловинната сеч е не по-малък от 20 години, като за горите в "Натура 2000" е 30 години, а периодът между отделните лесовъдски намеси е не по-малък от 5 години, като за насаждения в "Натура 2000" е 8 години. При склопеност на насаждението под 0,3 между котлите и наличие на достатъчно количество укрепнал подраст интензивността на сечта е до 90%. С издаването на разрешение за сеч № 0507716 от 05.07.2019г. е осъществен състава на чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ (1) Наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което: 2. съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му или на одобрените горскостопански планове и програми. В случая административно наказващият орган е наложил административното наказание глоба в минималния предвиден размер. Не се установява да са налице и предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, с оглед значимостта на обществените отношения, закрилящи горите и формалният характер на нарушението.

Въз основа на изложеното, споделят се изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана с наказателно постановление 506/30.10.2020г., на основание чл. 257, ал.1, т.2 от Закона за горите, в размер на 300 лв. за извършено нарушение по чл.257, ал.1, пр.2, т.2, пр.3, във вр. с чл.108, ал.1, т.4 от ЗГ, във вр. с чл.52, ал.1, т.1 от Наредба № 8/05.08.2011г. за сечите в горите.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, които се определят в размер на сумата от 100.00 лева.

След извършената касационна проверка на оспореното решение, касационната инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното

решение. В рамките на дължимата се по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 - 2 НПК за отмяна на съдебното решение, което съгласно чл. 221, ал. 2, пр.1 АПК, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2075282 от 23.03.2021г. по НАХД № 15688/2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

ОСЪЖДА И. Н. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Регионална дирекция на горите – С. разноски по делото в размер на 100.00 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: